



Србија постаје земља чуда. Ово је постало јасно након што је држава покренула програм за промоцију уласка у НАТО, што аутоматски подразумева одвајање Србије од свог историјског савезника – Русије. Министар одбране Драган Шутановац, многобројне невладине организације и прозападни медији на сав глас доказују „приоритет” за придруживање Северноатлантском савезу. Ту кампању помаже и амерички амбасадор Мери Ворлик, изјавивши „за Србију су отворена врата у НАТО”.

Званична позиција Вашингтона по питању приступања Србије у НАТО објављена је средином 2009, када је Дебора Менути, шеф политичког одељења Америчке амбасаде у Србији, нагласила жељу САД да посредством Северноатлантске алијансе успостави пуну контролу над територијом Србије. „Ми не тражимо од Србије да заборави догађаје из 1999, - рекла је госпођа Менути. - Али мислим да национални интереси Србије у овом тренутку захтевају раскид са прошлосту – а остатак беса не треба да засени главно питање - да ли је исплатљивије Србији да остане изван НАТО или да се придружити“ [\[1\]](#). Онда без сенке стида, рекла је да „земља придруживањем НАТО задржава свој суверенитет”.

Истовремено, званични Вашингтон је отворено изјавио да Косово и Метохија више није део Србије. На истој конференцији, где је наступала Дебора Менути, Српски покрет обнове и Међународни институт безбедности Орхана Драгаша (кога је УН оптужила за илегалну трговину оружјем [\[2\]](#)) презентовали су нови грб Србије, где је уместо традиционалног крста са четири оцила, звезда НАТО-а! [\[3\]](#)

[1](#)
Па, придруживање алијанси подразумева одбацавање сопствене традиције и националних симбола.

Погледајмо проблем са друге стране. Русија својим повратком на међународну арену полаже темеље једног новог мултиполарног светског поретка, оставивши у прошлости стари униполарни свет са доминацијом Сједињених Америчких Држава. Истовремено, НАТО је флагрантно прекршила међународно право и починили тешко кривично дело против народа бивше Југославије. НАТО, САД, Немачка и Ватикан никада нису одговарали за овај злочин, иако су били његови организатори и извршиоци. Заменик председника Скупштине ОЕБС-а Вили Вимер је 2. маја 2000 писао канцелару Немачке Герхарду Шредеру: „Рат против СРЈ води се са циљем да исправи погрешне одлуке генерала Ајзенхауера, који се односе на период од Другог светског рата. На основу стратешких разматрања, тамо мора бити стационарна база америчких војника, да би се

надокнадили пропусти из 1945.“ [\[4\]](#) .

Осим тога, Алијанса је такође учествовала у агресији против Републике Српске Крајине, Републике Српске и, коначно, против Србије. Године 1999, НАТО уз кршење међународног права је окупирала Косово и Метохију. Под заставом НАТО-а спроведено је највеће етничко чишћење у Европи после Другог светског рата. Срби су били принуђени да напусте своју територију, преко које је била подигнута застава Северноатлантског савеза. У периоду од јуна 1999. до маја 2001. на територији Косова и Метохије у зони НАТО окупације уништено је 107 цркава и манастира [\[5\]](#) . Под укупацијом НАТО 17. марта 2004, Косово је претрпело највећи српски погром, током којег је уништено 26 цркава и манастира

[\[6\]](#)

. Тако је „звезда” НАТО, почела да истискује са Косова и Метохије хришћанске симболе.

Значајно је напоменути да приватна војна фирма „МПРИ“ [\[7\]](#) која је подучавала хрватске паравојне снаге у агресији против Републике Српске Крајине, тренутно ради на Косову и има уговор са америчком базом „Бондстил”

[\[8\]](#)

. Године 1995, плаћеници ове фирме убијали су Србе у Крајини, а сада они то чине исто у јужној српској аутономној области.

У зони НАТО окупације Косова, као и у северној Албанији била је тзв. „жута кућа”, где су се вадиле органе отетих Срба у циљу даље продаје на Запад. Доказ за овај страشان злочин уништен је по налогу Хашког трибунала у процесу против албанског терористе Рамуша Харадинаја [\[9\]](#) .

Садашње лице алијансе види се и у чињеници да је шеф „групе мудраца“, која је званични орган НАТО, Мадлен Олбрајт, звана „бомбашица”. Као што је наведено од стране *Би-Би-Си* у специјалном издању од 13. марта 2000, за НАТО агресију да је била „лични рат, неких западних политичара против Србије”. Мржња Олбрајтове ка православним Србима овде је један од главних фактора.

Све акције НАТО током деведесетих, па чак и сада могу се посматрати као рушење институција УН и појава после Другог светског рата новог светског поретка. У том смислу, политика Алијансе је иста она коју је Хитлер некада водио у односу на Лигу народа.

Ко онда у Србији после овога може да се залаже за улазак у НАТО? Само генерал Нинослав Крстић и министар Драган Шутановац. Генерал Крстић верује да се Москва меша у унутрашње ствари Србије, пошто је упозорила Београд, да приступање у НАТО може да доведе до захлађења односа између две братске земље

[\[10\]](#)

. Крстић је на челу невладине организације (НВО), „Форум безбедности”, спонзорисан од стране Запада, и у војним круговима познат је по надимку „генерал капитулација” јер су га увек слали да потпише споразуме о преносу територије под контролом НАТО, што је последњи пут учинио на Косову и Метохији 1999. Драган Шутановац завршио је својевремено курсеве у ФБИ, а он је у очима САД идеалан кандидат за место министра одбране

[\[11\]](#)

. Успут, Шутановац је наредио да се уклони двоглави бели орао са српских војних униформи, што је такође симболично.

У вези са овим јасна је и позиција Москве по питању приступања Србије у НАТО. Председник Одбора за спољне послове Државне думе, Константин Косачов, упозорио је, да зближавање Београда са НАТО може да поквари односе Србије и Русије. Стални представник Русије при НАТО, Дмитриј Рогозин, рекао је: „Ако Србија буде упорна у својој жељи да се придружи НАТО, морала би да се одрекне Косова, након чега ће Русија бити приморана да преиспита свој став о Косову, зато што ми не можемо бити већи Срби од самих Срба“ [\[12\]](#) .

Срби никада нису ратовали против Русије. Током Другог светског рата, под притиском нациста, Милан Недић је одбио да пошаље војнике на Источни фронт, а патријарх Гаврило (Дожић) и митрополит Николај (Велимировић), без обзира на захтеве Немаца, одбили су да осуде представника Руске православне цркве, који се у својим молитвама и Литургији молио за Црвену армију. Чак и у најтежим тренуцима Срби никада нису подизали руку на своју руску браћу. Је ли могуће да ће то учинити у 21. веку, уласком у НАТО? У овом случају, Срби би престали бити Срби, а Србија би постала пуста земља на светској мапи.

Историја се понавља. Како је Хитлер тражио од Краљевине Југославије право на слободан пролаз својих трупа и оружја, тако су САД захтевале од Србије то исто. Штавише, скоро су добили то право. Потписивањем споразума о статусу америчких војника који пролазе кроз територију Србије, као и Закона о потврди споразума између Владе Србија и Црна Гора и Владе Сједињених Америчких Држава о сарадњи у спречавању ширења оружја за масовно уништење и војних односа (мај 2009) Србија се

обавезала да ће обезбедити слободан транзит америчким војницима и оружју.

Дакле, не постоји разлог зашто Србија треба да се придружи НАТО. Агресивност овог савеза гура Србе у конфронтацију са братском Русијом.

Шта можемо учинити?

По нашем мишљењу, Србија треба, што пре, једнострано да откаже уговор, о статусу америчких војника који пролазе кроз територију Србије, као и друга два слична споразума са Сједињеним Америчким Државама. То би требало да буде што пре и да започне рад на приступању новог Уговора о колективној безбедности, који је предложила Москва. Према нацрту уговора, у преамбули се наглашава посвећеност Повељи УН, Завршног акта из Хелсинкија, Декларацији о мирном решавању међународних спорова, итд [13]. Ови принципи су гаранција територијалног интегритета Србије и да није у супротности са одлуком Народне скупштине о војној неутралности Србије. Чланом 1. нацрта споразума наглашава се равноправан третман безбедности за све и проглашава принцип равноправности држава. Члан № 2. Државе које су приступиле уговору се обавезују да ће поштовати принципе УН-а. Члан № 7 даје право било којој земљи чланици уговора да сматра напад на било коју од земаља чланица – нападом на себе. Таквим споразумом, потврђује се концепт колективне безбедности, као и превазилажење блоковског размишљања, чији је остатак прошлости НАТО.

Напад на Србију 1999. у ствари је, проба за напад на Русију. Под америчком хегемонијом српски животни простор био би смањен, а сарадња са Русијом може да се преиспита. Србија може вратити Косово и Метохију и заштити своје сународнике у другим областима.

Питање о избору Србије између Русије и НАТО, чак шта више, не може ни да се постави - тако да је одговор очигледан.

[1] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref1, Там же

[2] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref2 , См. Лист ООН о запрете на перемещение от 16 декабра 2009 года. Вестник городского комитета Сербского движения

[3] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref3 , обновления в Нови-Саде, август 2009 года,
http://www.spons.rs/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=12&Itemid=52

[4] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref4 , <http://www.novinar.de/2008/03/15/vili-vimer-pismo-kancelaru-gerhardu-srederu.html>

[5] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref5 , «Распятое Косово – оскверненные и уничтоженные сербские православные церкви и монастыри в Косово и Метохии (июнь 1999 – май 2001)» Сербская православная церковь (СПЦ), Призрен Грачаница, 2001 г. –
<http://www.kosovo.net/glavna.html>

[6] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref6 , См. карту СПЦ на интернет-странице
<http://www.spc.rs/Vesti-2004/03/crkve-kim-c-v.jpg>

[7] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref7 , Military Professional Resources Inc.

[8] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref8 , „99 – Follonj on Guard Contract for Armed Guards at Camp Bondsteel, Kosovo” Solicitation Number: W912CM08R0005.

[9] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref9 ,

Нова руска стратегија: Шанса за Србију

Пише: Борис Алексич
уторак, 15 јун 2010 12:32

Ежедневная газета «Press». «Трибунал уништио все доказательства о торговле органами косовских сербов», 4 септембра 2009 г.

[10] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref10, «Политика», «Србија межу Москвой и лоббистами НАТО» от 9 февралја 2010 г.

[11] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref11, См. «На обување в ЦРУ и ФБР». «Српска дијаспора» от 2 јуна 2003 г.
<http://www.srpskadijaspora.info/vest.asp?id=3269>

[12] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref12, «Блиц», 6 февралја 2010 г.

[13] http://www.nspm.rs/nspm-po-ruski/nova-rossiska-strategi-sans-dl-serbii.html#_ftnref13, См.
<http://eng.kremlin.ru/text/docs/2009/11/223072.shtml>